

Oppsummering av gjennomførte verdikjeder i KUDAF forprosjekt

Innhold

1.	Sammendrag	2
2.	NOKUT - Universitet og høyskoler - tilsyn og re-akkreditering av studieprogram	3
2.1.	Beskrivelse	3
2.2.	Inntrykk	4
2.3.	Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår	5
2.4.	Prototype	5
3.	NAV – UDIR og Lånekassen Brukerutfall - hvor blir det av de som har fått NAV-støtte mht videre skolegang	7
3.1.	Beskrivelse	7
3.2.	Inntrykk	8
3.3.	Prototype og effekt av prosessen så langt	8
3.4.	Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår	8
4.	IMDi – Bergen kommune Barnehagedeltakelse for barn med innvandringsbakgrunn	11
4.1.	Beskrivelse	11
4.2.	Inntrykk	12
4.3.	Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår	12
5.	Årsrapportering til KD	13
5.1.	Beskrivelse	13
5.2.	Inntrykk	13
5.3.	Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår	14
6.	Verdikjeder - nåsituasjon og fremtidig målilde	16

1. Sammendrag

Vi har gjort dypdykk i fire verdikjeder som til sammen dekker aktører fra ulike deler av kunnskapssektoren, og en med en sentral aktør utenfor kunnskapssektoren. Selv om aktører, virksomheter og verdikjeder er forskjellige ser vi at det er mange fellestrekk som påvirker hvilke tiltak KUDAF bør prioritere.

Det er en klar usikkerhet i virksomhetene knyttet til hvordan «andre» virksomheter jobber, og hvilken bistand de trenger for å kunne levere eller motta relevante data. Virksomheter er usikre på hva de skal rapportere av egne data, og de opplever det ikke som forutsigbart hva som skal eller kan deles med aktører som eksempelvis gjør tilsyn. Det er en utpreget kultur for å sitte stille med egne data og ikke bry andre før man absolutt må. Ofte er det også usikkerhet om hvilke data andre besitter. **Når aktører først føres til samme bord i verdikjedeanalyser, viser det seg at mange spørsmål løses raskt og effektivt.**

Det kommer frem at både analysekompetanse og analyseevne er lav hos flere aktører. Mens noen er svært tydelig på at de trenger data om «alt mulig» for å kunne utforske og sette sammen data og oppdage sammenhenger eller validere hypoteser de i dag ikke klarer, er andre mer usikre på hva de bør eller kan analysere. Gjennom KUDAF kan virksomheter øke sin kunnskap om dataanalyse, og gjøres i stand til å forstå hva som har skjedd, hvorfor det skjedde og hva som kommer til å skje.

Samtalene viser at deling av data skjer på tidkrevende måter, ofte gjennom ad-hoc eller regelmessige forespørsler over e-post til den enkelte datatilbyder. Prosessen er asynkron, og ofte opplever konsumenten å bli kontant avvist eller tvunget til å kontakte hver enkelt virksomhet de trenger data fra, fremfor å motta dette samlet fra en sentral aktør. **Gjennom en sentral plattform som KUDAF kan en på sikt både få oversikt over hvilke data som finnes i sektoren, og enklere be om tilgang til slik data.** Samtidig stoler ikke aktørene alltid på analysene de utfører, dette fordi ulike aktører registrerer data som ligner på hverandre, men som ikke er det samme – og det oppstår avvik i analysene som må forklares. **KUDAF kan sikre gode rutiner for registrering av data i metadatakatalog og dermed sørge for at sektoren får mulighet til å utføre bedre analyser.**

Mange uttrykker usikkerhet om det juridiske handlingsrommet for å dele og bruke data. Vi opplever at det varierende kompetanse og mye usikkerhet som gjør at en restriktiv praksis opprettholdes – en mer forsiktig praksis enn det det behøver å være, fordi en ikke er trygg på forståelsen av regelverket. På tross av at konsumenten har stort behov og høy nytteverdi av data fra andre, ser vi at flere aktører unnlater å utfordre eller be om data fordi det er arbeidskrevende, og de ikke ønsker å legge økt arbeidsbyrde på egen eller andres organisasjon.

I dette dokumentet beskriver vi de fire verdikjedene vi har analysert i detalj, hvordan situasjonen er i dag og hvordan det kan se ut i fremtiden. Vi har i alle fire verdikjedene prøvd å forbedre datautveksling med de virkemidler KUDAF vil tilby, for å validere mulige tiltak og effekter av tiltakene.

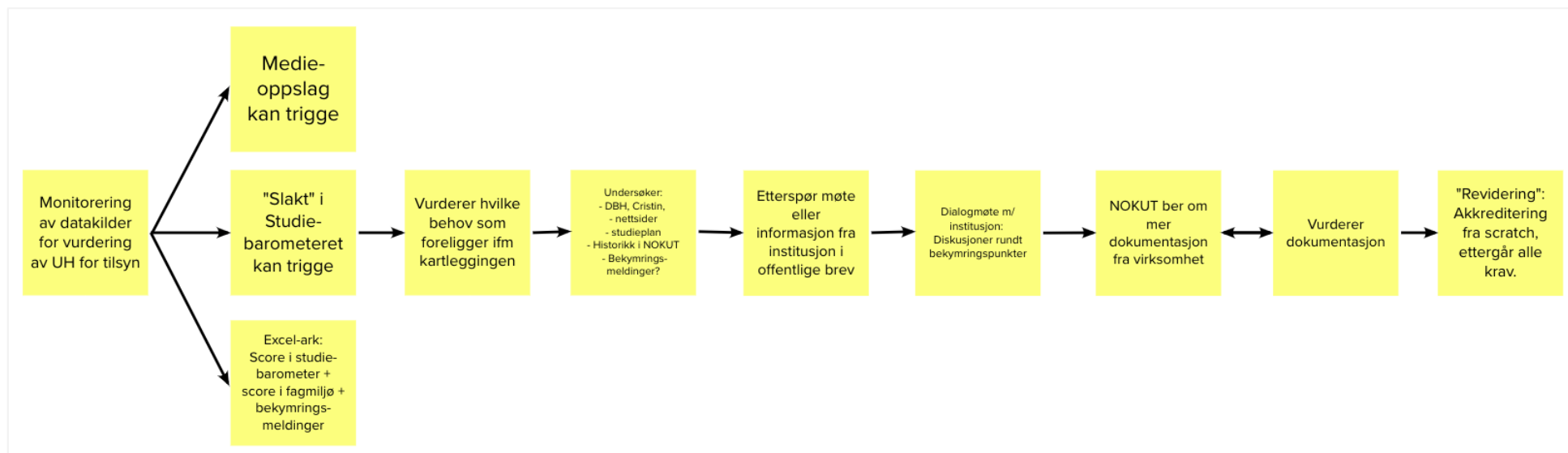
2. NOKUT - Universitet og høyskoler - tilsyn og re-akkreditering av studieprogram

2.1. Beskrivelse

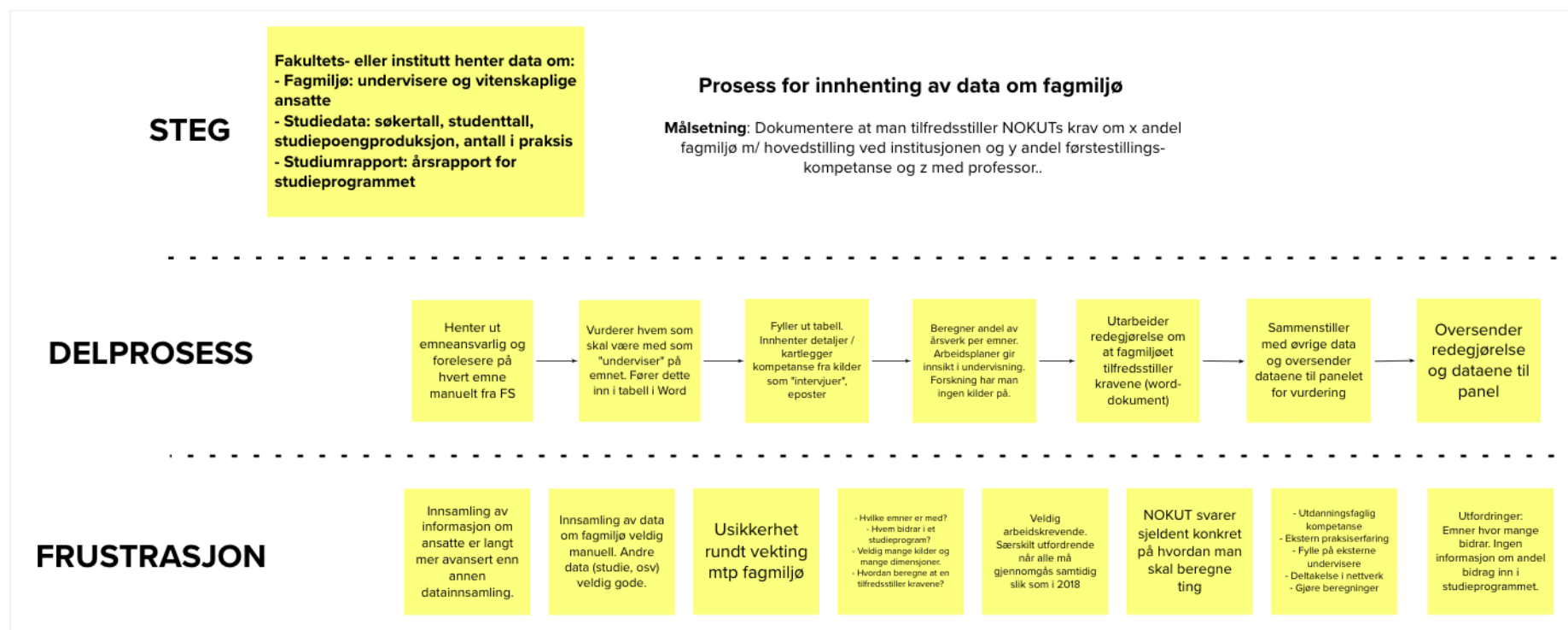
NOKUT gjennomfører lovpålagte tilsyn og evalueringer ved alle universitet og høyskoler i Norge. Tilsyn gjennomføres på institusjons- og studieprogramnivå.

- På *institusjonsnivå* skjer tilsyn periodisk hvert 6.-8. år for en bestemt institusjon. Dette innebærer at NOKUT årlig gjennomfører ca 4-7 tilsyn.
- På *studieprogramnivå* gjennomføres tilsyn sporadisk eller ved behov.
- NOKUT gjennomfører også større evalueringer av fagområder på tvers av institusjonene. Dette er ofte, men ikke alltid, initiert politisk og har fokus på erfaringsdeling fremfor sanksjoner.

For å gjennomføre tilsyn trenger NOKUT en rekke data. DBH er en viktig kilde til dette. Ellers henter NOKUT informasjon fra institusjonenes hjemmesider, eller sender forespørsel til institusjonene direkte og etterspør data. Vurdering av kvaliteten på fagmiljø tilknyttet et studieprogram er viktig, og tilgang til gode data om tilsatte er i dag en særskilt vanskelig og tidkrevende prosess.

Dagens prosess for kunnskapsbasert tilsyn på studieprogram er preget av

Dagens prosess for selvakcreditering av studieprogram

2.2. Inntrykk

Verdikjedefarbeidet har bare sett på en liten del av datainnsamlingen og ser tydelig at det vil være en fordel å samle data mer helhetlig, samlet og strukturert slik at både NOKUT og virksomhetene kan arbeide mer effektivt.

Begge parter er usikre på hvordan den andre parten jobber eller hva de trenger av bistand for å kunne levere, eller motta relevant data. Innsikten i hverandres arbeidsmetoder og behov er lav, og ingen har klare insentiver til å rydde opp eller finne bedre måter å arbeide på.

Begge parter er motivert til å finne mer effektive utvekslingsmetoder, men ingen føler at de har myndighet til å starte eller ta initiativet, mye av frykt for at dette vil medføre til andre måter å jobbet på og merbelastning. **KUDAF kan være tilretteleggeren og tilbydereren gjennom å ha en felles plattform for utveksling av datasett og erfaringer.**

NOKUT ønsker et mer kunnskapsbasert tilsyn. Dette vil kreve tilrettelagt og strukturert rapportering, og kontinuerlig innhenting av data for å se hva som skjer på virksomhetsnivå. For å klare å «flagge» behov for tilsyn, vil det være nødvendig å ha en form for monitorering av aktivitet i virksomhetene. For å unngå merarbeid må en da se etter hvilke lytteposter som kan etableres i de systemer som skaper relevante data. Over tid kan det innføres strukturert datainnsamling i faste leveranser basert på et gitt datasett. Datasettet kan leveres direkte til NOKUT via sine egne systemer. NOKUT vil på sin side motta strukturerte data som gjør at de raskere kan sammenstille og ta beslutninger.

NOKUT kan starte med å definere enkle datasett og stimulere virksomhetene til å levere data i henhold til dette. De deler av datasammenstilling som allerede pågår (fra bl.a. NSD og Studiebarometeret), må koordineres med dette slik at virksomhetene kun leverer samme data en gang.

2.3. Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår

Det er behov for tydelige krav til datasett, dataoverlevering og standarder for datautveksling slik at NOKUT ikke må henvende seg enkeltvis til alle i sektoren om den samme dataen. Per i dag er alle virksomhetene usikre på hva de skal rapportere av egne data.

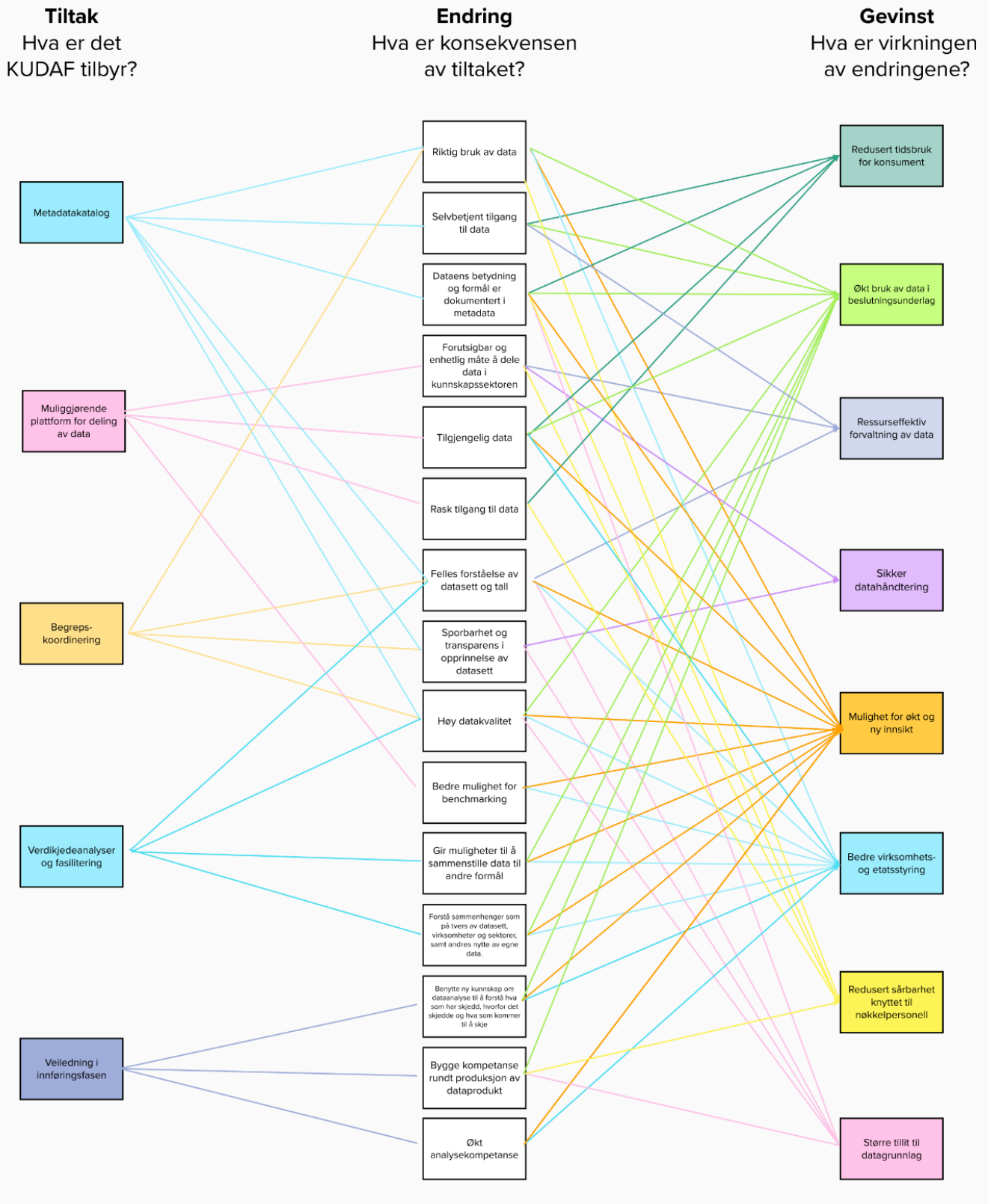
Meldingsutveksling kan tilrettelegges slik at data oppdateres etter NOKUTs behov, og virksomhetene kan hente ut data fra egne systemer og transformere dem til å dekke NOKUTs krav på en enklere og forutsigbar måte.

Datasettene som NOKUT trenger kan beskrives og deles av virksomhetene, eller via UNIT som sentral aktør, gjennom KUDAF slik at andre som trenger samme data til andre formål også kan gjøre seg nytte av disse. Dette vil ikke bare forenkle kommunikasjon og tid brukt til å hente data for alle parter, men i tillegg gi økt innsikt og bedre beslutninger for NOKUT mht hvor det er nødvendig å gjøre tilsyn. I tillegg vil det muliggjøre for andre aktører å finne samme data, som kan utnyttes til andre formål, inkludert virksomhetene selv som deler dataene.

2.4. Prototype

I prosjektet har vi gjort en **Prototype av prosessen** der NOKUT får data fra UNIT fremfor å be hver enkelt institusjon om data. **Verdikjedeanalysen og fasilitering** har vist sin verdi både gjennom **økt forståelse for datasett** og **høyere datakvalitet**. Arbeidet avslørte utfordringer med blant annet **begrepsforståelse** og tydelighet rundt hvilke data NOKUT faktisk trengte. KUDAF **fasiliterte** et samarbeid, som fortsatt pågår, hvor målet er at høyskoler og universitet skal inngå databehandleravtale med UNIT for å kunne levere avtalte data direkte til NOKUT. Dette vil etter implementering spare både NOKUT og de 37 høyskoler og universitet for svært mye arbeid, og data vil være riktigere og mer sammenlignbare på tvers av virksomhetene – og ikke minst en mer **ressurseffektiv forvaltning** av data. I tillegg vil den foreslåtte løsningen gi **reduert sårbarhet knyttet til nøkkelpersonell**.

Gevinstkart KUDAF

Gevinstkart for forbedret verdikjede for NOKUT

3. NAV – UDIR og Lånekassen

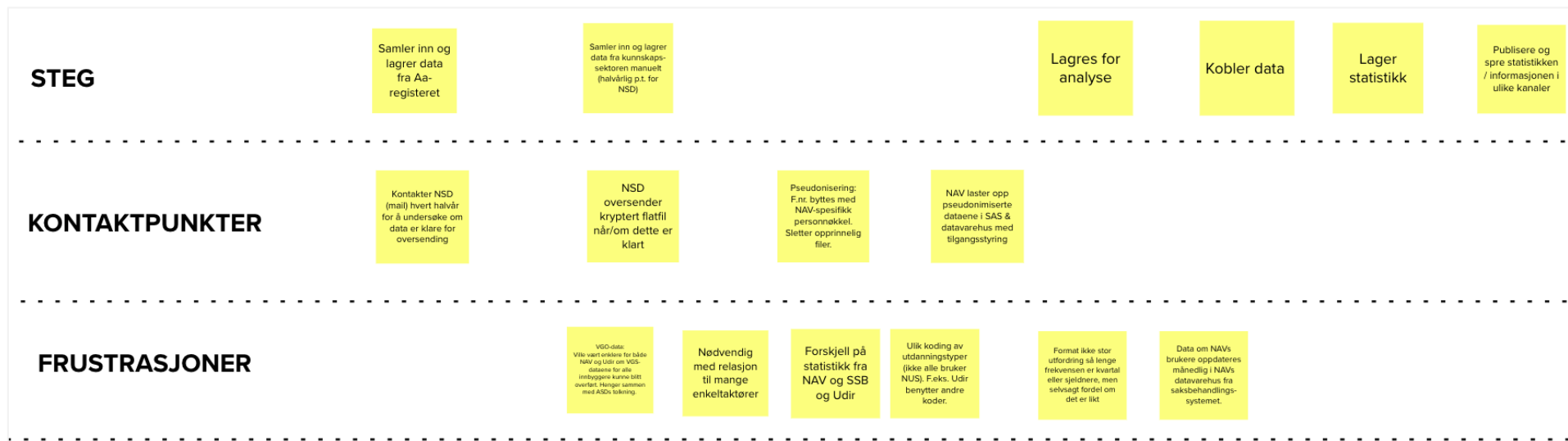
Brukerutfall - hvor blir det av de som har fått NAV-støtte mht videre skolegang

3.1. Beskrivelse

NAVs brukere «forsvinner» ut av systemet når de ikke får støtte lenger. En arbeidssøker kan gå ut i arbeid, gå over på andre ytelser eller fortsette på skole eller universitet. Aa-registeret gir NAV god tilgang til data om brukere som går ut i jobb, men de mangler data fra kunnskapssektoren, og har dermed et «hull» i kunnskapen om hvor tidligere brukere går videre.

Manglende tilgang til data begrenser NAVs mulighet til å analysere brukerutfall, og hindrer optimal politikk- og tjenesteutvikling gjennom at grunnlaget ikke er presist eller nytt nok når beslutninger skal fattes. Datagrunnlag for hvem og hvor mange som er i arbeidsstyrken blir mangelfullt. «Hullet» må tettes slik at en med større trygghet kan si hvilke NAV-tiltak som gir ønsket effekt.

NAV har i dag avtale med NSD om utlevering av oversikt over personer i høyere utdanning, men mangler data fra UDIR om personer i videregående. De vet heller ikke hvem som blir studenter i utlandet eller elever på folkehøyskole, noe Lånekassen kan ha data om.

Utsnitt fra Mural (digital tavle) for deler av dagens prosess for å samle data om brukerutfall fra NAV

3.2. Inntrykk

Partene har hatt juridisk korrespondanse om mulig datautlevering om elever i videregående skole i ca 18 måneder. Etter en positiv avklaring om hjemmel er utfordringen nå knyttet til teknisk og praktisk dataoverføring. Ingen av partene har hatt gode nok insentiver til å gjøre avklaringer om en praktisk datautveksling i parallell med de juridiske avklaringene.

KUDAF kom inn i denne verdikjeden mens de juridiske avklaringene pågikk. Det er åpenbart at denne verdikjeden kunne hatt nytte av KUDAF som koordinerende aktør både for juridiske og tekniske avklaringer. NAV kunne også hatt nytte av å teste en analyse med syntetiske data for å gjøre avsjekk på om datavariabler og formater på datasett passet med egne data - uten å involvere ekte data med personvernutfordringer. En eller flere slike Proof of Concepts på datautveksling ville vist verdier og kostnader ved å dele data, samt gitt innspill til eventuelle regelverksendringer for å oppnå de politiske ønskene om at begge parter skal arbeide mer datadrevet.

3.3. Prototype og effekt av prosessen så langt

NAV har nylig begynt med en endret dataflyt med UDIR for å analysere hvor mange som går fra NAV til videregående skole. Effekten og verdien av dette vil bli evaluert når det er nok grunnlag.

Vi fasiliterte også et møte mellom NAV og Lånekassen om mulig datautveksling om personer som får støtte til utdanning i utlandet eller på folkehøyskole, data som kan tette litt av «hullet» knyttet til hvor tidligere NAV-brukere går. NAV og Lånekassen har etablert kontakt og NAV beskriver behovet for data fra Lånekassen før evt. utveksling blir utført.

Gjennom **verdikjedeanalysen** oppdaget også NAV og UDIR flere mulige data som kan utveksles til nytte for NAV. NAV trenger å vite brukernes høyeste fullførte utdanning for å kunne utføre samfunnsoppdraget om å effektivt hjelpe folk ut i arbeid. Raskere oppdatering om utført utdanning vil gi mer målrettet rådgiving til brukere, data som er registret, men som i dag ikke er tilgjengelig for NAV i sitt arbeid.

I dag må all utdanningsdata legges inn manuelt av (NAV-)brukeren selv, en lite tilfredsstillende løsning både for bruker og NAV, særlig siden dataene i all hovedsak allerede ligger digitalt tilgjengelig i andre systemer i utdanningssektoren. Det er i så fall viktig at det brukes samme **kodeverk for utdanningstyper** slik at data blir sammenliknbare og gjenbrukbare for flere analyseformål.

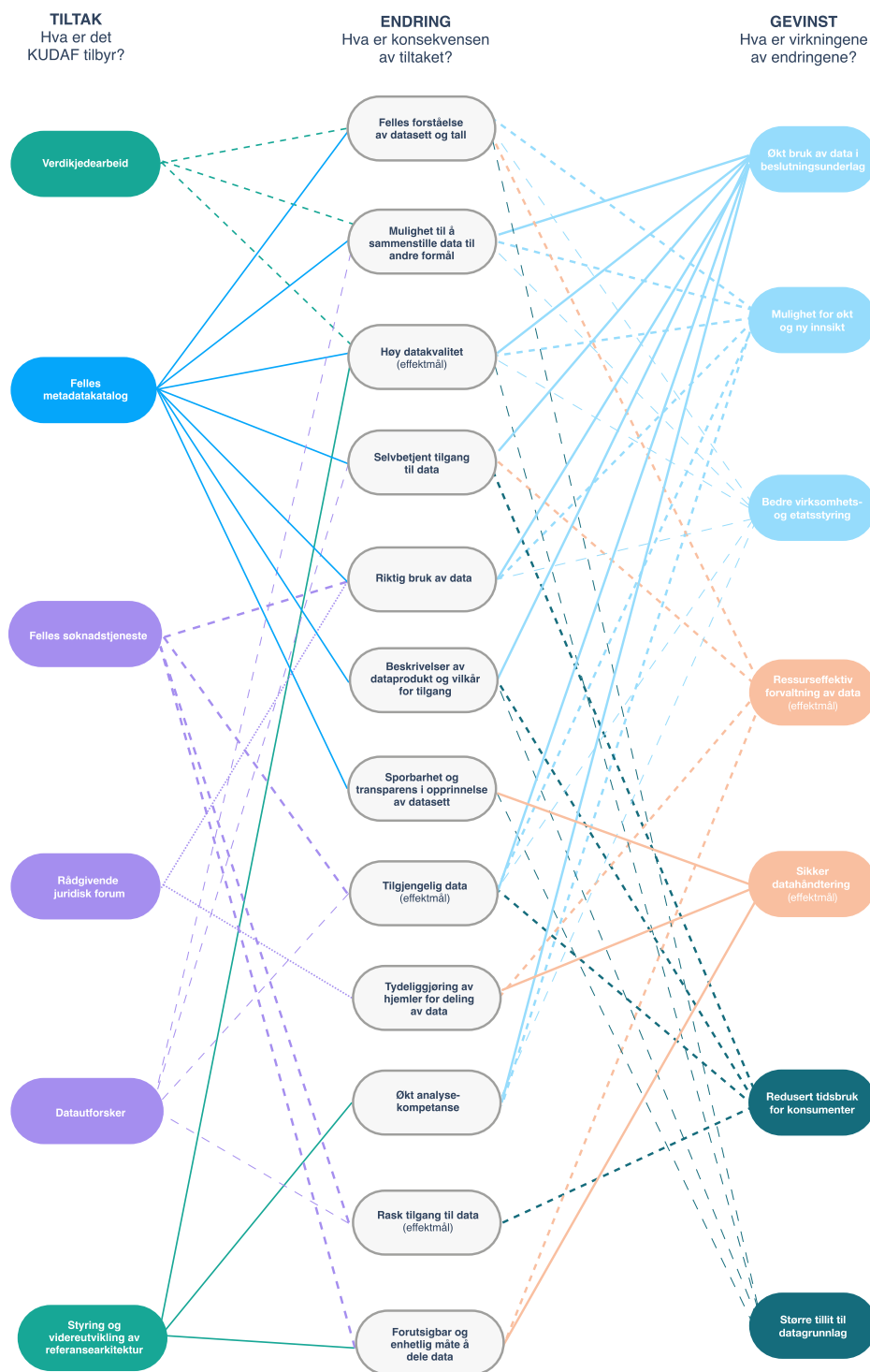
3.4. Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår

KUDAF som tilbyder av datasett, og **koordinerende aktør**, vil kunne være den parten som driver prosessen effektivt, både for **juridiske avklaringer** og tekniske avklaringer om hvordan data kan utveksles på en god måte. KUDAF kan sørge for å utnytte kunnskap om **effektiv datautveksling** fra andre deler av sektoren, slik at disse to aktørene nyter godt av andres erfaringer.

KUDAF vil ha kompetanse og erfaring som er til nytte for denne type prosesser og dermed bistå med konkrete løsningskisser i stedet for at partene sender «saken» seg imellom over lengre tid.

For NAV er det tydelige gevinster knyttet til effektivt å kunne lage CV for brukerne basert på tilgjengelige data om utdanning. KUDAF kan gjennom å **fasilitere prosess** med å finne gode juridiske løsninger, standardisering av kodeverk og hensiktsmessig teknisk løsning på datasett gi god erfaring som kan brukes i flere deler av sektoren.

For innbyggere og brukere av NAV vil dette støtte opp om deres behov for effektive sammenhengende tjenester, og å kun oppgi data om relevant utdanning ett sted (kun-én-gang prinsippet).

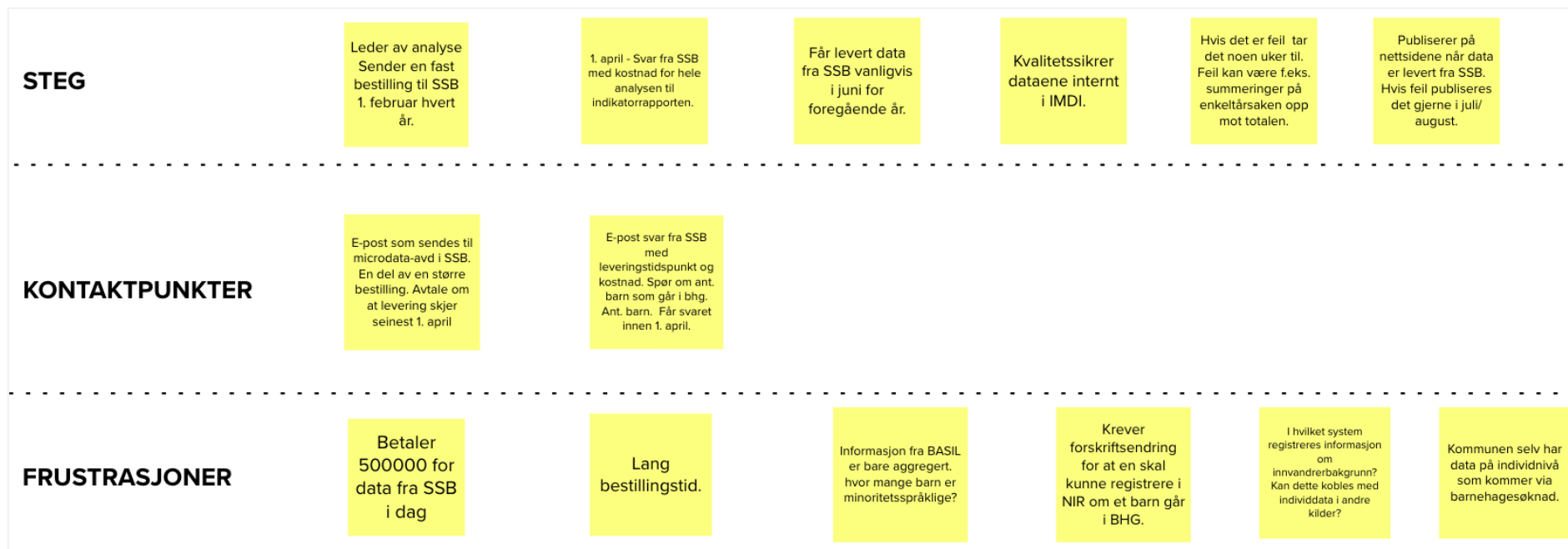

Gevinstkart for verdikjeden NAV – Brukerutfall til utdanningssektoren

4. IMDi – Bergen kommune

Barnehagedeltakelse for barn med innvandringsbakgrunn

Dagens prosess for dataauthenting om barnehagedeltakelse, og andre data integreringsindikatorer

4.1. Beskrivelse

IMDi skal styrke kommunenes, sektormyndighetenes og andre samarbeidspartneres kompetanse på integrering og mangfold. Informasjonen de henter brukes blant annet til å lage utredninger og forskning, samt å dele statistikk for ulike integreringsindikatorer.

IMDi trenger ny, mer nøyaktig og mer nyansert kunnskap om deltakelse i barnehagen blant barn med innvandringsbakgrunn. Analysen krever data om alle barn i barnehagealder og alle barn som går i barnehage i alle kommuner inkludert informasjon om innvandringsbakgrunn. Ideelt sett skulle IMDi hatt tilgang på individdata for alle deler av utdanningssektoren fra barnehage til høyskole og universitet for å vurdere sammenhenger mellom integreringstiltak og utfall, men dette har de i dag ikke tilgang til.

Gjennom verdikjedeanalyser og fasilitering vurderte vi sammen med IMDi og Bergen kommune mulige datakilder som kunne gi bedre kunnskap om barnehagedeltakelse enn det IMDi har i dag.

IMDi får ikke gode nok data fra barnehagesektoren. Barnehagene registrerer morsmål for å kunne vurdere behov for ekstra ressurser til minoritetsspråklige barn i barnehagene. De registrerer ikke informasjon om innvandringsbakgrunn, og det er derfor ikke sammenfall mellom tilgjengelig data og analysebehovet til IMDi. Likevel benyttes disse dataene i analysen som utføres av SSB, som sammenstiller data med annen data. Dagens analysepraksis gir en tydelig falsk positiv høy barnehagedeltakelse. IMDi bruker dataene i årlig statistikk for integreringsindikatorer og ulike rapporter som danner grunnlag for tiltak- og politikkkutforming. Et mål er å se bedre hvordan tidlig innsats påvirker integrering og inkludering

4.2. Inntrykk

IMDi har et tydelig samfunnsoppdrag, men har ikke god og effektiv tilgang til data som gir godt nok grunnlag til å si hvilke tiltak som gir best effekt. Deler av dataene som trengs ligger i ulike systemer, både kommunale og statlige, men er ikke samordnet. IMDi forholder seg derfor til mange kilder og samler data fra ulike parter. Det går mye tid og ressurser for å sammenstille og verifisere rett data. Samtidig har IMDi bruk for data om integrering på flere forvaltningsnivåer slik at man enklere kan svare på hvilke integreringstiltak som virker.

Vi ser at IMDi havner i en skvis mellom flere datakilder hvor individdata i liten grad er benyttet, noe som medfører at målinger for livshendelsen **Ny i Norge** antakeligvis i liten grad kan utføres.

Det er uklart om det er mangelen på data eller mangel på sammenstilling av data som er problemet. Tilgang på individdata vil gi riktigere tall, men vil utfordre lovhjemmel og innsyn. En sterkere standardisering av hvilke begreper aktørene bruker, slik at data blir mer sammenliknbar, er også et behov. I dag finnes det flere definisjoner av innvandrere mellom ulike aktører, og dataene kan ikke sammenstilles uten en felles nøkkel.

Kommuner med data om disse barna, bruker ulike saksbehandlingssystemer og samler inn data i manuelle rutiner. Deler av dataen burde med bakgrunn i «kun en gang»-prinsippet fulgt individet slik at flere virksomheter raskere kan tilby relevante tjenester. Dataene er vanskelig å sammenstille så lenge strukturerte data ikke finnes.

I dette tilfellet vil registerdata om foresatte, samt data fra IMDi, satt sammen med kommunens egen data, antakeligvis gi IMDi høyere kvalitet på data, og dermed gi bedre politisk grunnlag til å evaluere effekt av ulike integreringstiltak i barnehagesektoren.

Gjennom arbeidet med IMDi og Bergen kommune ble konklusjonene at arbeidsbyrden i hver kommune vil være alt for stor, frem til «Orden i eget hus» er på plass. Sammen med IMDi testet vi ut alternativ data fra kommunen, men dataene var ikke presise nok for formålet, og vi avsluttet uten en tilfredsstillende Proof of Concept. Det kan være at enkelte kommuner har data på plass og kan gi IMDi korrekt og relevant data raskt, men å kartlegge og kvalitetssikre dette datatilfanget har ikke vært innenfor vårt scope.

4.3. Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår

Hvis sektoren skal levere på livshendelsen "Ny i Norge" må det være enklere å få tak i relevant data på tvers av flere virksomheter. Per i dag er det få insentiver til å gjøre dette, og det er behov for en sterkere koordinerende aktør som kan lede en slik prosess. En slik innsats kan legge til rette for å utvikle datasett og rutiner som også tilbydere av kommunale saksbehandlingssystemer kan nyte godt av.

Ved å utnytte politisk fokus på livshendelser kan KUDAF stimulere til en utvikling hvor målet er å få strukturert data fra kommunale systemer og arbeidsprosesser, slik at reell data kan brukes i evaluering av tiltak og ressursutnyttelse.

5. Årsrapportering til KD

5.1. Beskrivelse

Alle UH-institusjonene må sende årsrapport til Kunnskapsdepartementet (KD) for å oppfylle krav i økonomireglementet i staten. Årsrapporten krever sammenstilling av data fra de sentrale administrative kildesystemene i UH-sektoren innenfor økonomi, lønn- og personal, utdanning og forskning, samt aggregerte data fra DBH. De institusjonene som ikke har utviklet egne datavarehus, har i dag en svært utfordrende jobb med å sammenstille dataene, og starter prosessen med årsrapportering allerede i oktober for å bli ferdig innen fristen 15. mars.

5.2. Inntrykk

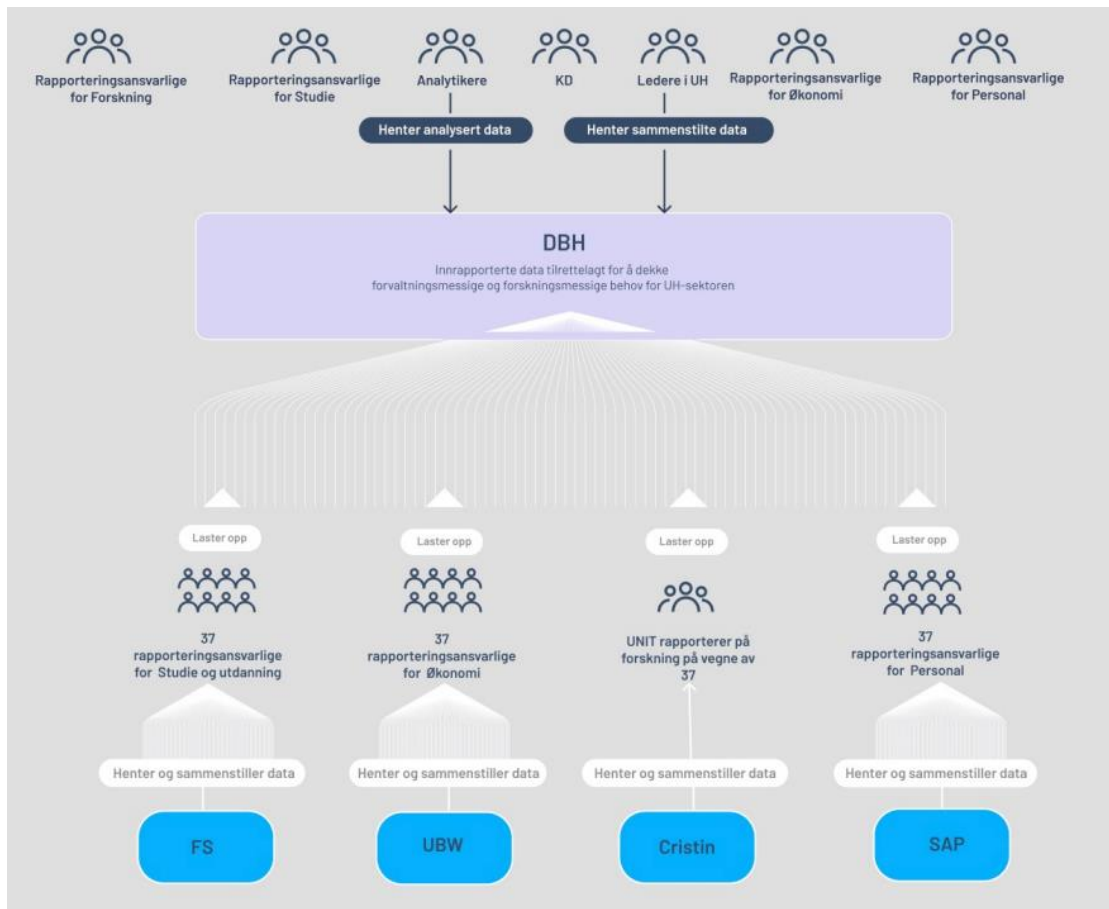
Samtlige institusjoner (10) vi har intervjuet melder om behov for å bruke mer tid på å analysere sin egen virksomhet og mindre tid til datainnhenting og sammenstilling. Seks av de statlige universitet og høyskoler har investert i og etablert egne datavarehus allerede.

Samtlige av disse har startet med de styringsindikatorene som KD krever rapportering på årlig, og som i tillegg gjør dem i langt bedre stand til god virksomhetsstyring. Disse institusjonene melder at de ikke vil ha samme gevinst knyttet til tidsbesparelser, virksomhetsstyring og arbeidspress. Men de påpeker at også de vil ha gevinster knyttet til bedre tillit til data, redusert risiko knyttet til nøkkelpersoner og unngå reproduksjon av DBHs datamodeller.

Flere av de som har datavarehusløsninger i dag melder om en tid før og etter datavarehus – og at dette er det beste som har skjedd for muligheten til å drive god virksomhetsstyring. Dette bekrefter behovet for analyseløsninger, og at dette har et særlig stort gevinstpotensial for alle institusjonene som i dag ikke har slike løsninger.

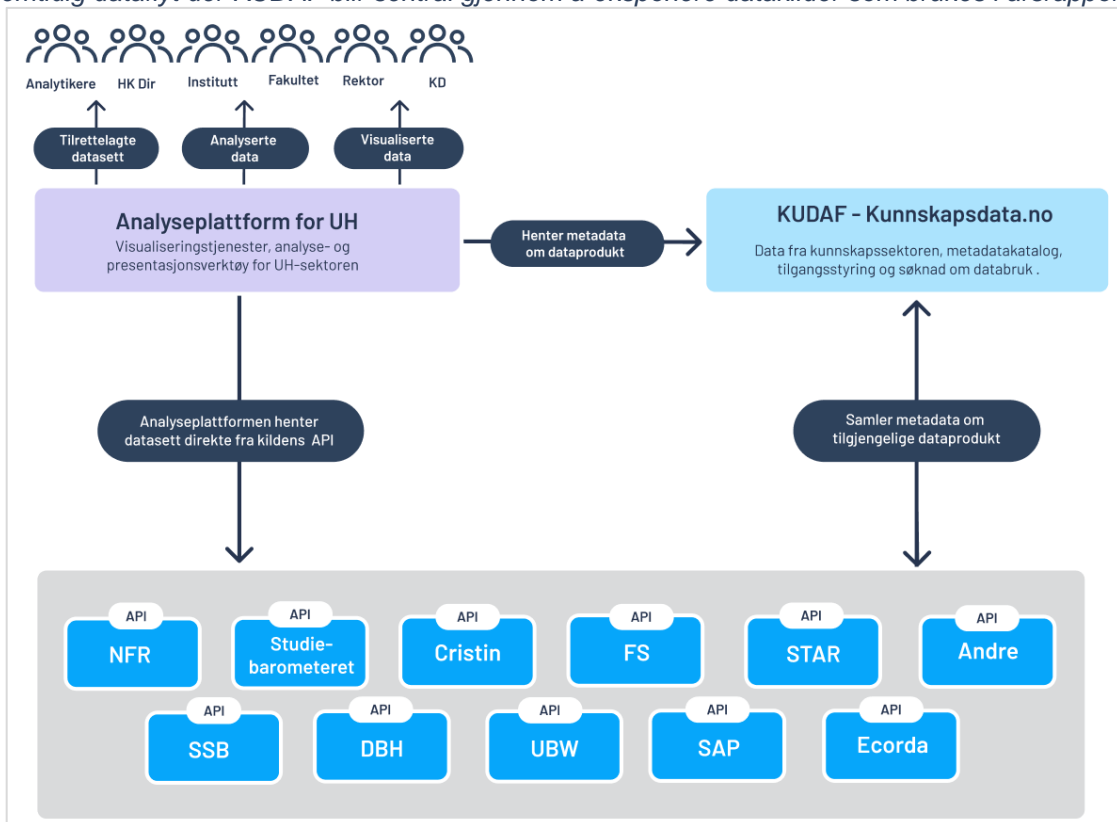
Det er en forutsetning for effektiv etablering og forvaltning av Analyseplattformen at KUDAF blir tilgjengelig. KUDAF gjør det langt enklere for Analyseplattformen å hente data som skal benyttes i analysegrunnlag.

Dagens dataflyt for å hente datagrunnlag til Årsrapporten

Fremtidig dataflyt der KUDAF blir sentral gjennom å eksponere datakilder som brukes i årsrapporten

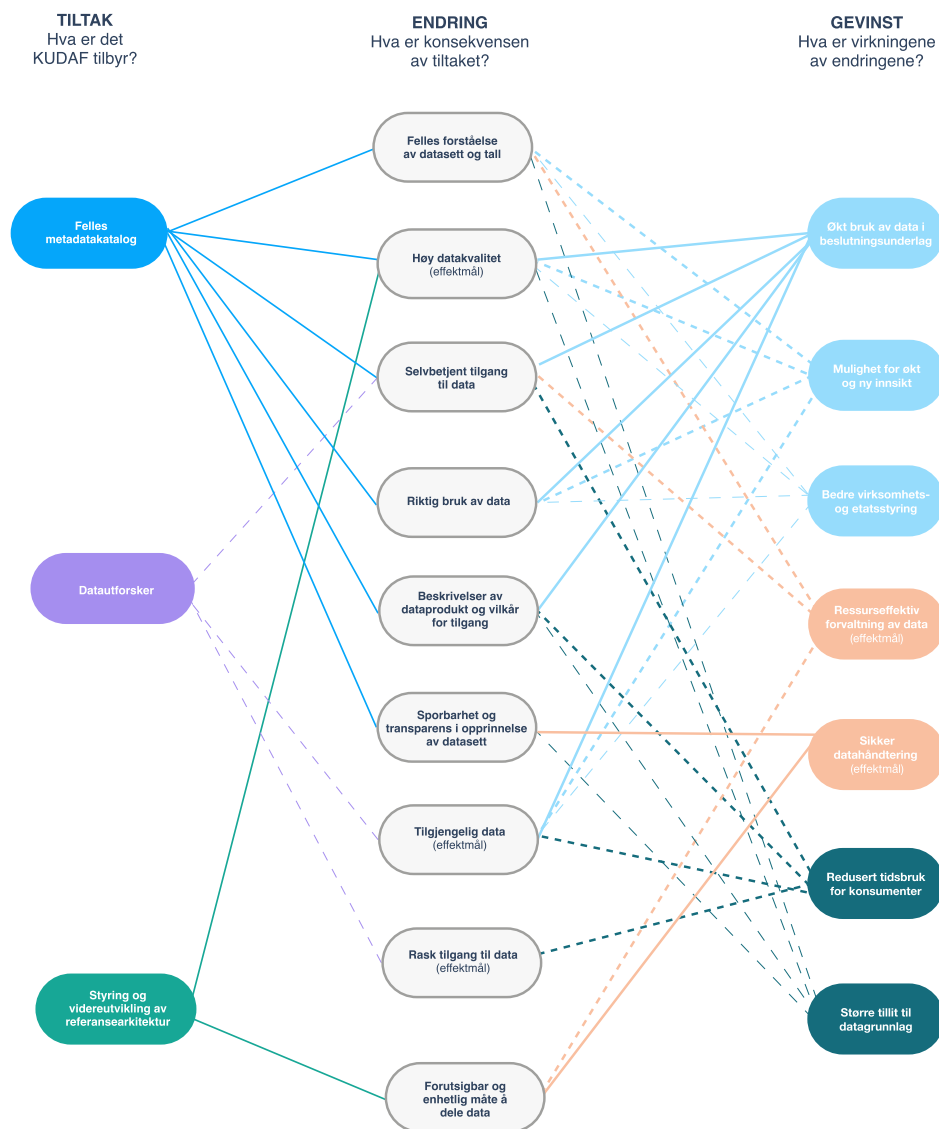
5.3. Fremtidig situasjon hvor KUDAF bistår

KUDAF sin rolle i analyseplattformen er som en effektiviserende komponent og muliggjørende plattform som kan redusere «transaksjonskostnadene» i sektoren betraktelig. Uten KUDAF vil Analyseplattformen bli langt mer komplisert og sårbar, som vist i dagens og fremtidig dataflyt over.

De virksomhetene som allerede har eget datavarehus med styringsdata, uttrykker særlig entusiasme for KUDAF som en mulighet til å få tilgang til datasett og analysegrunnlag uten å utvide eget datavarehus.

For å lykkes med Analyseplattformen og lignende løsninger basert på data fra kunnskapssektoren er KUDAF en kritisk suksessfaktor.

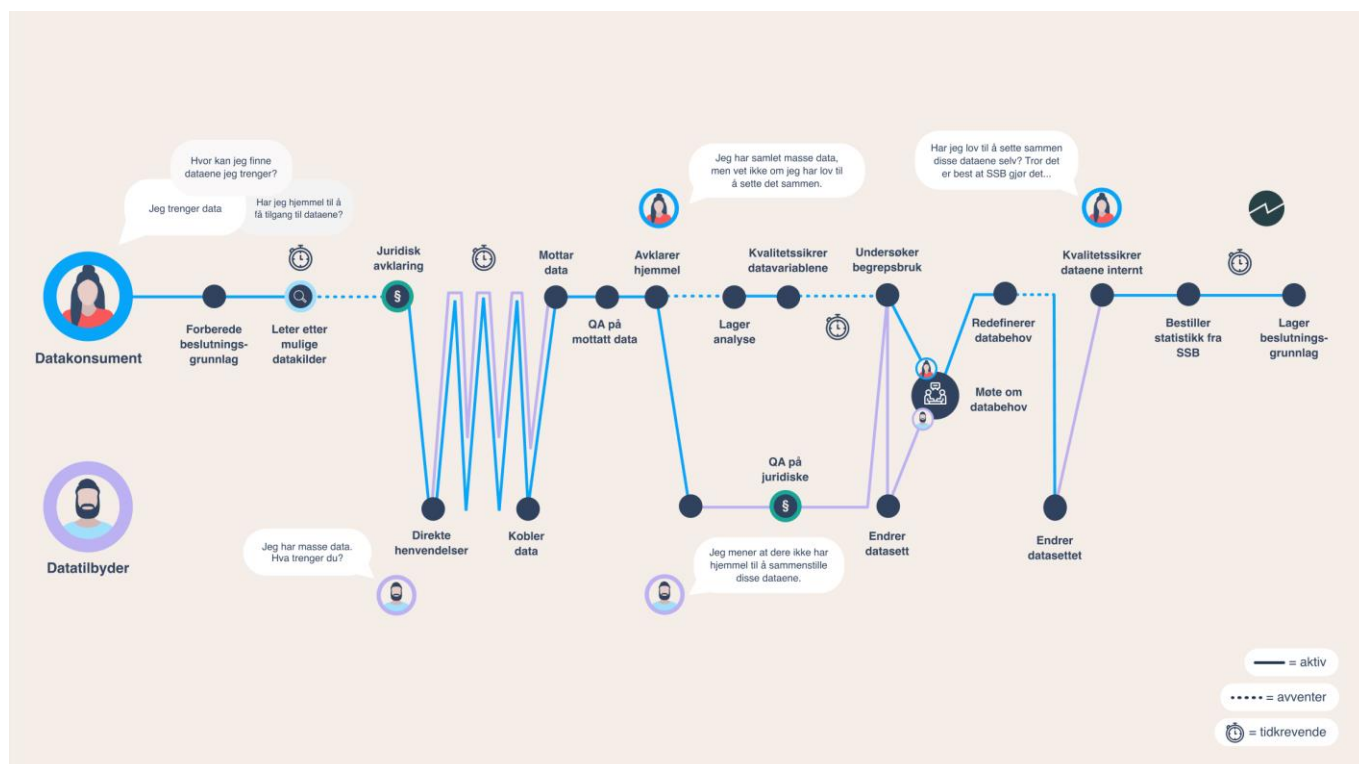

Gevinstkart for KUDAF i Fellestjenesten

6. Verdikjeder - nåsituasjon og fremtidig målbylde

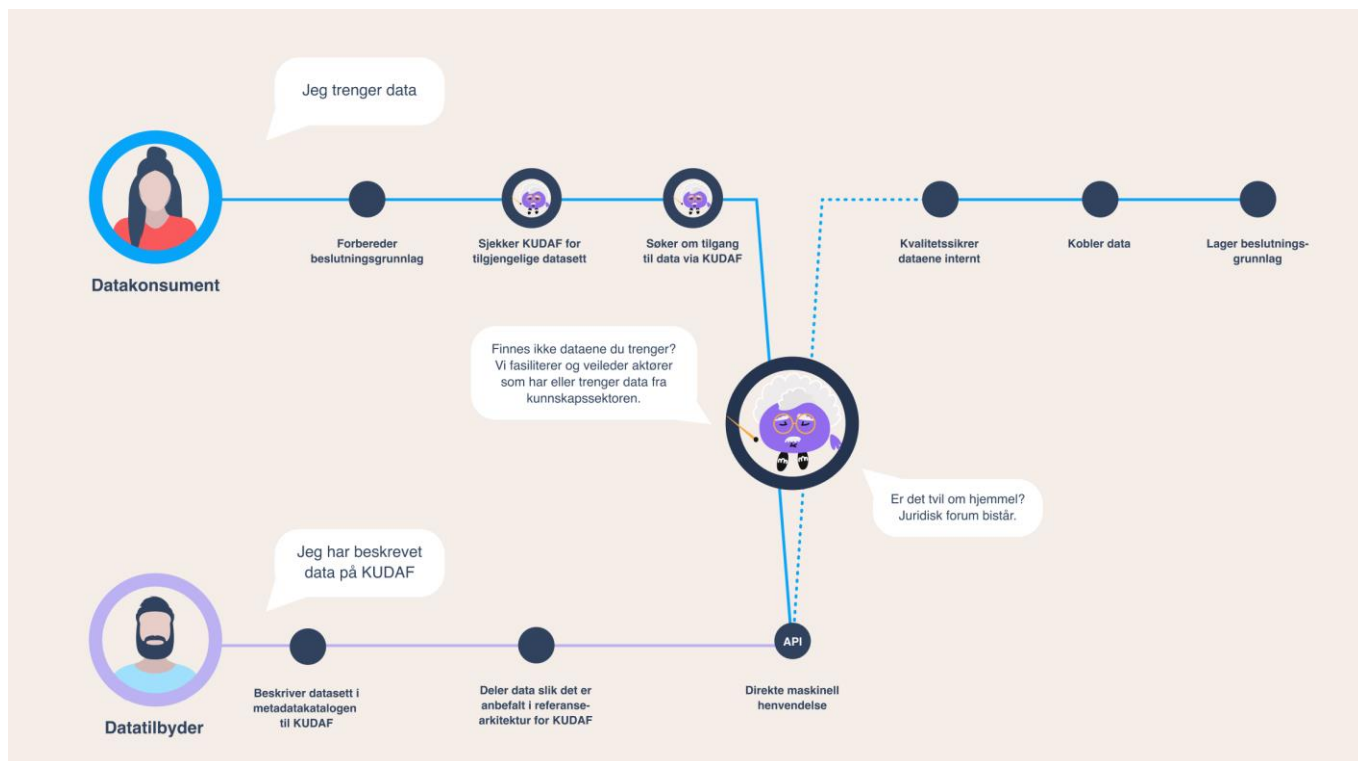
Basert på de verdikjeder vi har analysert har vi illustrert generiske brukerreiser for nåsituasjonen og fremtidig målbylde. Dette er en sammenfatting og oppsummering av fellestrekk vi ser i kjedene slik de er i dag. Målbildet viser en gunstigere flyt basert på at aktører samhandler bedre orkestret gjennom KUDAF. Den forenklete reisen er ment som et utgangspunkt for å forstå dagens situasjon knyttet til datadeling og analyse, og diskutere fremtidens muligheter til forenklet datadeling.

Generisk brukerreise for verdikjeder i kunnskapssektoren i nåsituasjonen

Figuren for nåsituasjonen illustrer hvordan forprosjektet har opplevd prosessene knyttet til datadeling. Denne opplevelsen har vi fått gjennom kartlegging av hvordan aktører samhandler med hverandre i dag. Illustrasjonen er basert på de kjeder vi har sett på, og visualiserer hvordan kommunikasjon, og mangel på kommunikasjon, tar mye tid og skaper uklarheter mellom aktørene. Dagens prosesser bærer preg av å ha mange steg, mye venting på hverandre og misforståelser, både mellom aktørene, og internt i den enkelte virksomhet. Usikkerhet bunner ofte ut i både mangel på forståelse av hverandres data og utfordringer knyttet til hjemmel og teknologisk samhandlingsevne.

Generisk brukerreise for verdikjeder i kunnskapssektoren – fremtidig målbilde

Figuren for fremtidig målbilde er en illustrasjon av ønsket flyt av data i sektoren etter at KUDAF er etablert. Meningen med illustrasjonen er å vise hvordan en mer optimal flyt mellom aktørene vil gjøre deling av data, og utnytte hverandres data i sektoren mer effektiv. Med andre ord gjøre dem i stand til å utnytte data som ressurs i alle deler av drift og utvikling. KUDAF som plattform og som koordinerende aktør gjør det enklere å få oversikt over relevant data, og sikre det juridiske.

Målet med disse illustrasjonene av verdikjedarbeidet er å vise hvordan vi kan forenkle dagens flyt til mer hensiktsmessige flyter. Erfaringene gjennom verdikjedeanalysene er at det er mange ulike behov som bedre kan dekkes gjennom å tilrettelegge for de forenklinger som er foreslått gjennom KUDAF, og som kan forbedre arbeidet til mange aktører i sektoren.

